

STATUT NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

§ 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli kieruje działalnością Najwyższej Izby Kontroli przy pomocy wiceprezesów oraz dyrektora generalnego.

§ 2. 1. Kontrolnymi jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli są departamenty:

- 1) Bezpieczeństwa Narodowego;
- 2) Finansów i Spraw Publicznych;
- 3) Orzecznictwa i Wsparcia Prawnego;
- 4) Rozwoju i Gospodarki;
- 5) Spraw Społecznych;
- 6) Spójności i Infrastruktury;
- 7) Zarządzania Procesem Kontroli;
- 8) Zasobów Naturalnych.

2. Kontrolnymi jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli są delegatury z następującymi siedzibami:

- 1) Dolnośląska – we Wrocławiu;
- 2) Kujawsko-Pomorska – w Bydgoszczy;
- 3) Lubelska – w Lublinie;
- 4) Lubuska – w Zielonej Górze;
- 5) Łódzka – w Łodzi;
- 6) Małopolska – w Krakowie;
- 7) Mazowiecka – w Warszawie;
- 8) Opolska – w Opolu;
- 9) Podkarpacka – w Rzeszowie;
- 10) Podlaska – w Białymstoku;
- 11) Pomorska – w Gdańsku;
- 12) Śląska – w Katowicach;

- 13) Świętokrzyska – w Kielcach;
- 14) Warmińsko-Mazurska – w Olsztynie;
- 15) Wielkopolska – w Poznaniu;
- 16) Zachodniopomorska – w Szczecinie.

3. Zakres właściwości terytorialnej delegatur, o których mowa w ust. 2, określa się następująco:

- 1) dla województw: lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego – właściwe są delegatury: Lubuska, Wielkopolska i Zachodniopomorska;
- 2) dla województw: kujawsko-pomorskiego, pomorskiego i warmińsko-mazurskiego – właściwe są delegatury: Kujawsko-Pomorska, Pomorska i Warmińsko-Mazurska;
- 3) dla województw: łódzkiego, mazowieckiego i świętokrzyskiego – właściwe są delegatury: Łódzka, Mazowiecka i Świętokrzyska;
- 4) dla województw: lubelskiego, małopolskiego, podkarpackiego i podlaskiego – właściwe są delegatury: Lubelska, Małopolska, Podkarpacka i Podlaska;
- 5) dla województw: dolnośląskiego, opolskiego i śląskiego – właściwe są delegatury: Dolnośląska, Opolska i Śląska.

4. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli wykonującymi zadania w zakresie organizacji i obsługi funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli są biura:

- 1) Administracyjno-Gospodarcze;
- 2) Bezpieczeństwa i Systemów Informatycznych;
- 3) Rozwoju Kadr i Budżetu;
- 4) Prezydialne.

§ 3. 1. Kontrolne jednostki organizacyjne Najwyższej Izby Kontroli, o których mowa w § 2 ust. 1 i 2, wykonują zadania w zakresie postępowania kontrolnego lub wspomagają czynności kontrolne w zakresie swojej właściwości rzeczowej określonej w zarządzeniu, o którym mowa w § 8 ust. 1.

2. Departamenty, o których mowa w § 2 ust. 1, w zakresie swojej właściwości rzeczowej przeprowadzają postępowanie kontrolne, w szczególności w naczelnych lub centralnych organach państwowych, a także mogą, w porozumieniu z właściwymi rzeczowo lub terytorialnie delegaturami, przeprowadzać postępowanie kontrolne w organach lub jednostkach terenowych.

3. Delegatury, o których mowa w § 2 ust. 2, w zakresie swojej właściwości rzeczowej lub terytorialnej przeprowadzają postępowanie kontrolne, w szczególności w organach lub

jednostkach terenowych, a także mogą, w porozumieniu z właściwymi rzeczowo departamentami, przeprowadzać postępowanie kontrolne w naczelnych lub centralnych organach państwowych.

4. W biurach, o których mowa w § 2 ust. 4, wyodrębnia się komórki organizacyjne, których bezpośrednia podległość Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

§ 4. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, w uzasadnionych przypadkach, wyznaczyć do przeprowadzenia postępowania kontrolnego kontrolną jednostkę organizacyjną, z pominięciem jej właściwości rzeczowej lub terytorialnej.

2. Spory kompetencyjne między jednostkami organizacyjnymi dotyczące ich właściwości oraz wykonywanych zadań rozstrzyga Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

§ 5. Jednostki organizacyjne Najwyższej Izby Kontroli używają nazw:

- 1) „Najwyższa Izba Kontroli Departament ...” lub „Departament ... Najwyższej Izby Kontroli” lub „Departament ... NIK”;
- 2) „Najwyższa Izba Kontroli ... Delegatura w ...” lub „... Delegatura Najwyższej Izby Kontroli w ...” lub „... Delegatura NIK w ...”;
- 3) „Najwyższa Izba Kontroli Biuro ...” lub „Biuro ... Najwyższej Izby Kontroli” lub „Biuro ... NIK”.

§ 6. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli zwołuje posiedzenia Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, zwanego dalej „Kolegium”, z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Kolegium.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli proponuje porządek dzienny posiedzeń Kolegium.
3. Sekretarz Kolegium zapewnia sprawną organizację i dokumentowanie prac Kolegium.
4. Z posiedzenia Kolegium sporządza się protokół.
5. Kolegium uchwała regulamin określający szczegółowy tryb jego działania.

§ 7. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może udzielić upoważnienia do załatwiania spraw i podejmowania decyzji w jego imieniu zgodnie z poniższymi zasadami:

- 1) upoważnienia udziela się pracownikom Najwyższej Izby Kontroli;
- 2) upoważnienia udziela się na piśmie;
- 3) upoważnienia udziela się w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień lub zaświadczeń;
- 4) upoważnienie powinno zawierać zakres spraw objętych upoważnieniem;

- 5) upoważnienie może zawierać uprawnienie do udzielania pełnomocnictw do występowania w imieniu Najwyższej Izby Kontroli;
- 6) upoważnienia udziela się na czas określony lub nieokreślony;
- 7) upoważnienie może być cofnięte w każdym czasie.

§ 8. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli ustala, w drodze zarządzenia, szczegółową organizację wewnętrzną i właściwość jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli, a także może wprowadzać zmiany w tym zakresie.

2. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Najwyższej Izby Kontroli może tworzyć w jednostkach organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli wydziały oraz samodzielne stanowiska pracy, a także ustalić zakres zadań dyrektora generalnego – w zakresie organizacji i obsługi funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli.

3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, w drodze zarządzenia, powoływać zespoły pomocnicze, w szczególności Komisję Etyki, określając ich nazwy, skład osobowy oraz zakres i tryb działania.